

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. április 26. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. szeptember 20. napján kihirdetett **3.B.545/2016/19.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a :

I.rendű vádlott neve vádlott hamis magánokirat felhasználása vétségeként (**Btk.** 345. §) értékelt cselekményét **folytatólagosan elkövetettnek minősíti.**

A vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezést **mellőzi.**

Az első fokú eljárás során felmerült helyesen: **273.175.- (kettőszázhetvenháromezer-százhetvenöt) forint** bűnügyi költséget **I.rendű vádlott neve vádlott köteles megfizetni.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy a költségvetési csalás büntettének jogszabályi alapja helyesen **Btk.** 396. § (1) bekezdés a) pont **1. fordulat,** (4) bekezdés a) pont.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [2012. évi C. törvény 396. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdés a) pontja], valamint hamis magánokirat felhasználása vétségében [2012. évi C. törvény 345. §].

Ezért I.rendű vádlott neve vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 3 év gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. 67.954.476,- forint összegre vagyoneklobzást rendelt el. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön és hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő nap.

Elrendelte a Bajai Városi Bíróság 9.B.347/2010/12. számú, 2012. január 24. kelt és jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott - 2 év próbaidőre felfüggesztett - 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

Az eljárás során bűnjelként lefoglalt és a Kecskeméti Törvényszék bűnjenlylvántartásába Bj-Szj.I./12/2017/1-2. tételszám alatt bevételezett iratköteg és CD lemez lefoglalását megszüntette azzal, hogy azok a továbbiakban az iratok részét képezik.

Az eljárás során felmerült összesen 273.135,- forint bűnügyi költségből kötelezte I.rendű vádlott

neve vádlottat 260.475,- forint bünygi költség megfizetésére azzal, hogy a fennmaradó 12.700,- forint bünygi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be I.rendű vádlott neve vádlott és védője egyezően a büntetés enyhítése érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.369/2017/1-II. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

A tényállás és a jogi indokolás kiegészítésére, illetve a vagyonekobbzás összecszerűségére, valamint a bűnösségi körűlműnyekre tett észrevételei mellett az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott hamis magánokirat felhasználása vétségeként értékelt cselekműnyének folytatólágosan elkövetettként minősítését, a vagyonekobbzás 18.802.476,- forintra elrendelését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában a hamis magánokirat felhasználása vétségeként értékelt cselekműny folytatólágosan elkövetettkénti minősítésére irányuló indítványának indokául hivatkozott a Kúria Bkv. 36. számú véleményében foglaltakra, továbbá a Szegedi Ítéltőábla és a Legfelsőbb bíróság (jelenleg Kúria) határozataira. Mindezekre figyelemmel álláspontja szerint miután a vádlott több hamis magánokiratot használt fel, amikor a fiktív számlák tartalmát lekőnyveltette és a kőnyvelés valótlán adatai alapján jogosulatlanul számolta el az általános forgalmi adót az adóbevallásában, így egy jogviszonyba valósult meg az elkövetési magatartás. Ezért cselekműnye helyesen a Btk. 345. §-ába ütköző és a Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólágosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége.

Utalta a Kúria 95. számú büntető kollégiumi véleményében foglaltakra is a vagyonekobbzás vonatkozásában azzal, hogy a költségvetési csalással összefűggő vagyonszerzéssel kapcsolatban a kétszeri elvonás tilalmára tekintettel akkor, ha a költségvetési bevétele kapcsán eljárni jogosult hatóság az elkövetőt, vagy azt a gazdálkodó szervezetet, amelyik a vagyonnal gazdagodott, a kiesett bevétele megfizetésére már kötelezte, akkor a vagyonekobbzás alkalmazásának nincs helye. Amennyiben azonban a kötelezés nem éri el a bíróság által megállapított bevételekiesés mértékét, a vagyonekobbzást a fennmaradó részre kell alkalmazni. Erre figyelemmel a vagyonekobbzást álláspontja szerint 18.802.476,- forintra kell elrendelni.

I.rendű vádlott neve vádlott a másodfokú eljárásban részletesen írásban indokolta a fellebbezését, amelyben annak irányát is módosította, és megalapozatlanság miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, valamint az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Kifogásolta, hogy az **kft neve1** Kft. képviselőjét az elsőfokú bíróság nem hallgatta ki teljes körűen, illetve **tanú neve1** kihallgatása során hiányosan, nem körültekintően járt el. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság a szállítást elvégző gépjárművezetőket nem hallgatta ki **tanúként**, illetve nem tárta fel a kőnyvelési anyag és **tanú neve2** kőnyvelő **tanúvallomása** közötti ellentmondásokat. Erre figyelemmel **tanú neve2** ismételt **tanúkénti** kihallgatását és vele való szembesítését indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tisztázta kellő alaposággal, hogy az **kft neve1** Kft. nevében kibocsátott számlákat ténylegesen ki állította ki. Indítványozta igazságűgyi adószakértő kirendelését, továbbá hiányolta, hogy az elsőfokú ítélet tényállásában szereplő **tanú neve3** személye felderítetlen maradt.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.369/2017/3-I. számú átiratában további bizonyítás

felvételét szükségtelennek tartotta, miután álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása megalapozott.

A fellebbezési nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve vádlott fenntartotta az írásban előterjesztett bizonyítási indítványait.

A fellebbezési nyilvános ülésen I.rendű vádlott neve vádlott védője - a vádlotti fellebbezés módosítással egyezően - a büntetés enyhítésére irányuló, eredetileg bejelentett fellebbezését kiegészítette az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányulóan. Csatlakozva a vádlott hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezéshez előadta, hogy az elsőfokú eljárásban **tanú neve2** könyvelő cége és a vádlott által képviselt gazdasági társaság között létrejött megbízási szerződésnek azért van jelentősége, mert a vádlott kifogásolta, hogy **tanú neve2** a nyomozás során tett vallomásaiban akként nyilatkozott, hogy rendszeresen és gyakran ellenőrizte a számlákat. Ő soha, semmilyen eltérést nem tapasztalt, míg az elsőfokú bírósági tárgyaláson tett vallomásaiban attól eltért és bírói kérdésre azt nyilatkozta, hogy a korábbi nyomozati vallomását nem tartja fenn.

Álláspontja szerint a könyvelő felelőssége fennáll, ugyanakkor arra is rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy amennyiben a könyvelő a tevékenységével kapcsolatban bármilyen kifogás merül fel, úgy szerződösszegés állapítható meg a könyvelőtársaság munkájával kapcsolatban és azt az egyéb kártérítési szabályok szerint lehet kifogásolni.

A védő a büntetés enyhítése iránt bejelentett fellebbezését azzal indokolta, hogy - osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakat - további enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni a minősítés alapját képező érték minimumához közelítő elkövetési értéket, továbbá, hogy egy kiskorú gyermekről kell a vádlottnak gondoskodnia, és nyomatékka a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időt.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat mindenben fenntartotta.

I.rendű vádlott neve vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában utalta arra, hogy a toll értékesítésével kapcsolatos számlák vonatkozásában elismerte a felelősségét, ugyanakkor a gabonára vonatkozó számlák tekintetében nem.

tanú neve1 **tanú**kénti kihallgatását azért tartotta szükségesnek, mert ő vette át a fuvarlevelet, amin feltüntetésre került, hogy honnan érkezett az áru, hol történt a felrakodás. Rajta kívül négy másik vevő is volt, akik tudták igazolni, hogy az áru létezett, fuvarlevelekkel, szállítólevelekkel. Érthetetlennek találta, hogy mivel április 20-ig leadta a gépi számlákat, így hogyan lehetséges, hogy azokhoz 2012. június 8. előtt nem lehetett hozzáférni. Hangsúlyozta, hogy a gabona üzlet legális volt, az áru létezett.

Hivatkozott továbbá megromlott egészségi állapotára, így magas vérnyomására és cukorbetegségére.

Az ítélet tábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészségnek a hamis magánokirat felhasználása vétségeként értékelt cselekmény folytatólagosan elkövetettkénti minősítésére irányuló álláspontját osztotta, a további fellebbezések alaptalannak bizonyultak.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú ítéletet az azt megelőző

bírószági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a lényeges eljárási szabályok megtartásával hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási szabálysértés nélkül folytatta le a tárgyalást.

Ami a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokat illeti, egyik teljesítését sem tartotta szükségesnek, illetve lehetségesnek az ítéletábra.

Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési feladatának eleget tett. Ennek keretében a vád tárgyát képező releváns tényekre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette. Ezért további bizonyítás felvételnek helye nem volt.

Megfelelő indokát adta a törvényszék annak, hogy miért utasította el azon személyek **tanúk**enti kihallgatását, akiknek mint vevőknek az írásbeli nyilatkozatát csatolták a bírósági szakban annak alátámasztására, hogy a vádbeli számlákon feltüntetett gazdasági események ténylegesen megvalósultak. Annak is helyes indokát adta, hogy **tanú neve1** kihallgatása, nyomozás során tett vallomásának felolvasása mellett miért nem volt szükséges.

Eljárási szabályt [Be. 260. § (1) bekezdés] sértett az elsőfokú bíróság, amikor a védő 2017. június 14. napján tartott tárgyaláson **tanú neve3** nyomozó **tanúk**enti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványa elutasítását az ítéletben nem indokolta meg (elsőfokú 16. számú jegyzőkönyv 19. oldal utolsó bekezdés), minthogy a Be. 260. § (1) bekezdése alapján a bizonyítási indítvány elutasításának indokait az ügydöntő határozatban kell kifejteni.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítvány elutasításának indokát ugyan nem adta meg, viszont a bizonyítékok értékelése és az egyéb bizonyítási indítványok elutasítása során kellően számot adott az álláspontjáról. Ilyen körülmények mellett az ítéletábra álláspontja szerint a további bizonyítás szükségtelen volt, ettől eltérő tényállás megállapítása nem volt várható. Így az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási indítvány elutasítására vonatkozó döntése érdemben megalapozott volt, s ezért ezen eljárási szabálysértésnek nem volt az ügydöntő határozat érdemére kihatása.

Mint ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen utalt, az adólevonási jog feltétele alanyi oldalon az adóalanyiság, tárgyi oldalon az adóalany nevére szóló, az ügylet teljesítését **tanúsító** hiteles, valós tartalmú számla, amely esetében a hitelesség megállapíthatóságának egyik feltétele az, hogy a számlán feltüntetett felek között valósult meg a gazdasági esemény. Vagyis az üzletek beszerzési oldalát kellett vizsgálni, azaz azt, hogy adott felek között, adott időpontban, adott tartalommal jöttek-e létre a számlákon feltüntetett gazdasági események. Az eladási oldal, így azon körülmények, amelyekre a gépkocsivezetők, vagy a könyvelő tudott volna, vagy tudott nyilatkozni, a tényállás szempontjából irrelevánsak voltak. Összességében tehát lényegtelen az, hogy létezett-e ténylegesen a számlákon feltüntetett toll vagy gabona.

Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy I.rendű vádlott neve vádlott mint a **kft neve2** Kft. ügyvezetője által befogadott és a tényállásban részletezett számlák valótlan tartalmúak voltak, mert a rajtuk feltüntetett gazdasági események nem történtek meg a felek között. Azaz a számlákon feltüntetett tartalommal, a gazdasági eseményeket nem az eladóként feltüntetett cégek végezték el és a bizonylatokat sem ezen gazdasági társaságok állították ki, hanem - egy részüket - I.rendű vádlott neve vádlott. Mindezekre figyelemmel szükségtelen volt I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által indítványozott bizonyítás felvétele, így az igazságügyi adószakértő kirendelése, **tanúneve2** könyvelő ismételt **tanúk**enti kihallgatása és a gépjárművezetők **tanúk**enti kihallgatása is.

Ami I.rendű vádlott neve vádlottnak a számlán szereplő összegekkel és dátumokkal kapcsolatos kifogását illeti, a másodfokú bíróság ugyancsak szükségtelennek tartotta az igazságügyi adó- és könyvszakértő kirendelését és a tényállást e vonatkozásban - az elvégzett helyes számítás alapján - helyesbítette az alább kifejtésre kerülők szerint. Ezért, a bizonyítási indítványokat az ítélet táblájában elutasította.

I.rendű vádlott neve vádlott a NAV Bács-Kiskun Megyei Adóigazgatósága előtt ügyfélként akként nyilatkozott, hogy kapcsolatban állt azon cégekkel amelyek nevében a számlák kiállításra kerültek és közöttük ténylegesen létrejött a gazdasági esemény. Az elsőfokú bírósági eljárásban ezen vallomását megváltoztatva azzal védekezett, hogy a számlákon szereplő tollat a budapesti **piac helye** piacon egy **személy neve1** nevű kereskedőtől vásárolta, aki azonban nem tudott számlát kiállítani. Ezen kényszerhelyzetben máshonnan szerzett be számlákat, így a gazdasági esemény megvalósult, igaz, nem a számlán szereplő vállalkozások között. A gabona vásárlásával és értékesítésével kapcsolatos védekezése az volt, hogy a számlákon szereplő gazdasági események megtörténtek és azokkal a vállalkozásokkal, amely kiállították a számlát, azok a vállalkozások kapcsán nem volt tudomása arról, hogy már megszűntek, felszámolás alatt álltak, vagy nem szerepel a gabonakereskedelem a tevékenységi körükben.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése körében I.rendű vádlott neve vádlott fenti védekezésével szemben az azt cáfoló, a számlákon kibocsátóként szereplő gazdasági társaságok vezetői, így a **kft neve3** Kft. részéről **tanú neve4**, a **kft neve4** Kft. részéről **tanú neve5**, a **kft neve5** Kft. részéről **tanú neve6**, a **kft neve6** Kft. részéről **tanú neve7** **tanúk** egybehangzó vallomásai alapján állapította meg a tényállást. Ezen **tanú**vallomások szerint nem álltak a vádlott vállalkozásával kapcsolatban, és vállalkozásaik tevékenységi körébe felvett és ténylegesen folytatott gazdasági események nem gabona vételére és eladására terjedtek ki. Ennek körében értékelte a törvényszék az igazságügyi írásszakértői vélemény megállapítását is, amely szerint 18 számla esetében azok nagy valószínűséggel I.rendű vádlott neve vádlottól származtak.

Az **kft neve1** Kft. képviselője **tanú neve8** **tanú** nyomozás során tett és tárgyaláson felolvasott vallomását is akként értékelte, hogy a **kft neve2** Kft.-vel nem állt gazdasági kapcsolatban a cége és nem állítottak ki számlát I.rendű vádlott neve vádlott, illetve a cége részére.

A törvényszék **tanú neve1**, az **kft neve7** Kft. ügyvezetőjének nyomozás során tett **tanú**vallomásából, amely szerint cége a I.rendű vádlott neve vádlott gazdasági társaságával 2012. évben állt gazdasági kapcsolatban, s ennek során gabonát vásárolt a vádlott által vezetett **kft neve2** Kft.-től, arra a következtetésre jutott helyesen az elsőfokú bíróság, hogy I.rendű vádlott neve vádlott valóban szerzett be gabonát, ugyanakkor nem bizonyította a **tanú**vallomás, hogy a vádlott a hivatkozott számlákon szereplő vállalkozásoktól vásárolta meg a **tanú** részére továbbértékesített gabonát.

Kiemelt jelentőséget **tanúsított** az elsőfokú bíróság **tanúneve2** **tanú**vallomása vizsgálatának, aki a vádlott által vezetett **kft neve2** Kft. könyvelését végezte. Ennek során azt állapította meg, hogy a **tanú** I.rendű vádlott neve vádlottal állt kapcsolatban a vállalkozás könyvelése során, az adóbevallások benyújtása a vádlott utasítása alapján történt és a könyvelő a számlákon kibocsátóként szereplő gazdasági társaságokat többször ellenőrizte a cégjegyzékből, de előfordult, hogy erre nem volt ideje, amikor az ellenőrzés elmaradt.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat az iratok tartalmának megfelelően és okszerűen

értékelte, amely mérlegeléséről az ítéletben a felülbírálathoz szükséges mértékben eleget tett. Ezért a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, az iratok egybehangzó adatai, illetve hivatalos tudomása alapján az alábbiak szerint kiegészítette és helyesbítette:

A vádlott magas vérnyomás és cukorbetegség megbetegedésekben szenved.

Az elsőfokú ítélet 3. oldal 1. pontjában írt ítélet alapját képező bűncselekmény próbaideje alatt **valósította meg** (és nem látszik megvalósítani) a vádlott a jelen eljárásban elbírált bűncselekményeit.

A 8. oldalon lévő táblázatban szereplő **kft neve1** Kft. által kibocsátott számlák összesített áfatartalma helyesen 57.987.566,- forint, míg valamennyi számla összesített áfatartalma helyesen 69.954.472,- forint, amely elírást számítási hiba eredményezte és a helyes számítást a másodfokú bíróság elvégezte.

A fentiekre figyelemmel a 9. oldal 3. bekezdésében megállapítottakat az ítélet tábla akként helyesbítette, hogy I.rendű vádlott neve vádlott a **kft neve2** Kft. nevében eljárva a valótlan tartalmú számlák felhasználásával 2012. első negyedévben - helyesen - **69.954.472,-** forint általános forgalmi adót helyezett jogosulatlanul levonásba, vagyoni hátrányt okozta a központi költségvetésnek.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt álláspontot osztva az ítélet tábla azzal egészítette ki az elsőfokú ítélet tényállását, hogy a NAV Bács-Kiskun Megyei Adóigazgatósága a 2014. július 29. napján kelt **határozat száma** számú határozatával áfa adónemben 49.152.000,- forint adóhiány megfizetésére kötelezte a **kft neve2** Kft-t (nyomozati iratok I. kötet 49.-58. oldal alatti határozat).

A **kft neve2** Kft. kényszertörlesztés folytán 2015. március 17. napján jogerőre emelkedett Cgt.031400050/6. számú határozattal 2015. február 18. napi dátumtól megszűntnek nyilvánításra került (másodfokú iratok között 5. sorszám alatti cégmásolat adatai).

Az elsőfokú ítélet tényállása a fenti kiegészítésekkel és helyesbítéssel teljes egészében megalapozott lett, s a másodfokú eljárásban irányadó volt.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott cselekményeit az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény (**Btk.**) alapján bírálta el, amely kedvezőbb volt a vádlott számára, mint az elkövetéskori büntető törvény. Az alkalmazandó törvény kérdésének vizsgálatára ugyanakkor helyesen az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 2. §-a teremtett törvényes lehetőséget.

Osztotta a másodfokú bíróság a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítésénél elmulasztotta annak folytatólagosan elkövetettkénti minősítését.

A Btk. 6. § (2) bekezdése szerint ugyanis nem bűnhalmazat, hanem folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt egységes akaratelhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el.

Ez alapján a hamis magánokirat felhasználása folytatólagosan elkövetettnek minősül, ha a hamis, hamisított, vagy valótlan tartalmú - ugyanazon, vagy több - magánokiratot ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják fel és a folytatólagosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak.

Az irányadó tényállás szerint I.rendű vádlott neve vádlott 51 darab fiktív számla tartalmát könyveltette le és a könyvelés valótlan adatai alapján ezen hamis magánokiratokat felhasználva jogosulatlanul számolta el az általános forgalmi adót az adóbevallásban 2012. április 20. napján, majd a 2012. szeptember 30. napján benyújtott önrevízió keretében további fiktív számlákat használt fel ilyen módon ugyanazon jogviszonyon belül.

Erre figyelemmel I.rendű vádlott neve vádlott hamis magánokirat felhasználása vétségeként (Btk. 345.) értékelt cselekményét az ítélet a Btk. 6. § (2) bekezdése szerinti **folyatólagosan elkövetettnek** minősítette (Kúria 36. számú Büntető Kollégiumi véleménye, Szegedi Ítélet a Bhar.II.436/2011/5. számú, a Legfelsőbb Bíróság Bfv.II.569/2009/5. számú határozata).

Helyesen foglalt állást a törvényszék az elsőfokú ítélet 17. oldal 3. bekezdésében, amikor megállapította, hogy I.rendű vádlott neve vádlott mint a **kft neve2** Kft. ügyvezetője szándékosan valósította meg a bűncselekményeket. Az ítélet azzal egészítette ki, hogy a Btk. 7. § első fordulója szerinti **egyenest** szándéka terjedt ki a vádlottnak az adóhatóság tévedésbe ejtésére. E szerint ugyanis szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének a következményeit kívánja, amely a vádlott esetén megállapítható volt.

Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet 18. oldal 3-4. bekezdésében szereplő okfejtést az ítélet azzal egészítette ki, hogy a jelen ügyben a büntetőjogi felelősség megállapítása szempontjából irreleváns az adóalanyokkal szemben elvárható gondos eljárás és a meggyőződési kötelezettség vizsgálata. Ugyanerre figyelemmel a könyvelői felelősség vizsgálata is irreleváns és nem tartozik a vádlotti felelősség vizsgálatának körébe.

I.rendű vádlott neve vádlott szándékosan nyújtott be az adóhatósághoz hamis tartalmú számlákat, azt megelőzően szándékosan szerepeltette a könyvelésében. Szóbeli bemondás alapján került a számlák tartalma az adóbevallásba, majd utólag készültek a számlák. Az **kft neve1** Kft. nevében a **kft neve2** Kft. részére gabonaértékesítésről kiállított számlákat ismeretlen személy készítette az ingyenes számlázó programmal, amely 2012. június 8. napjától volt letölthető az internetről és amelyet ismeretlenül maradt **tanú neve3** nevű személy az **kft neve1** Kft. adataival 2012. szeptember 16. napján aktivált a 2012. év első negyedévi számlák időpontot tartalmazó számlák vonatkozásában. A vádlott tehát tudatában volt annak, hogy hamis számlákat nyújt be az adóhatósághoz, így azzal is, hogy az állami költségvetést a magatartása folytán vagyoni hátrány éri. Minderre figyelemmel értelmezhetetlen a gazdasági társaság vezetőjétől elvárható gondos eljárásra irányuló okfejtés, így azt az elsőfokú ítélet jogi indokolásából mellőzni kellett.

A fent hivatkozottakon túlmenően az elsőfokú bíróság helyesen minősítette I.rendű vádlott neve vádlott által elkövetett bűncselekményeket azzal, hogy a költségvetési csalás büntetettének jogszabályi alapja nem felelt meg a Kúria 61. számú BK véleményében foglaltaknak, amely szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira, első fordulat, 2. fordulat, stb. megjelöléssel kell utalni. Miután a vádlott a költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vonatkozásában az adóhatóságot tévedésbe ejtette, így ezen elkövetési magatartás a Btk. 396. § (1)

bekezdés a) pont **1. fordulata** szerinti.

Osztotta az ítéletábra a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség arra irányuló észrevételét, az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette a minősítést megalapozó elkövetési értéket meghatározó jogszabályi rendelkezésre történő hivatkozással. Eszerint a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pontja alapján 50.000.001,- forinttól 500.000.000,- forintig különösen nagy mértékű vagyoni hátrányt kell megállapítani.

Helyesen hivatkozott a törvényszék az elsőfokú ítélet 19. oldal első bekezdésében az adóbevallás benyújtásának, illetve az adó befizetésének kötelezettségére vonatkozó jogszabályi rendelkezésekre. Azt az ítéletábra - a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakat osztva - az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 27. § (1) bekezdésével egészítette ki.

Ezen túlmenően megállapította az ítéletábra, hogy a másodfokú elbírálás idején már hatályban lévő, 2018. január 1. napjától hatályos, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvényben foglaltak a bizonylatok, a könyvvézetés és a nyilvántartás rendje vonatkozásában változatlanok és a vonatkozó rendelkezések a 2000. évi C. törvény elsőfokú bíróság által hivatkozott rendelkezéseivel azonosak, így a büntetőjogi védelem nem szűnt meg (Kúria 1/1999. BJE).

A büntetés kiszabása körében a bűnösségi körülményeket vizsgálva a másodfokú bíróság mellőzte a súlyosító körülmények köréből a halmazatra utalást, tekintettel arra, hogy a vádlottal szemben halmazati büntetés került kiszabásra és a bűnhalmazatnak a büntetési tételkeret felső határát emelő hatása miatt, súlyosító körülményként történő értékelése is a kétszeri értékelés tilalmába ütközik. Ugyanakkor további súlyosító körülmény, hogy a vádlott a bűncselekményeket más ügyben alkalmazott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el, illetve a hamis magánokirat felhasználásának vétsége esetén a folytatólagos elkövetés (Kúria 56. Bkv. II.2., III.6.).

Mellőzte az ítéletábra az enyhítő körülmények közül a vádlott ténybeli beismerő vallomására hivatkozást, mivel az a bűnösségére nem terjedt ki, míg további enyhítő körülmény az elkövetési érték bűncselekményt minősítő határához közeli összege (Kúria 56. Bkv. II.11., III.3.).

A büntetési tétel a vádlott esetében 2-től 9 évet el nem érő szabadságvesztés, az irányadó középérték 5 év 6 hónapot el nem érő szabadságvesztés.

A módosított bűnösségi körülmények figyelembe vétele mellett az ítéletábra álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott időtartamú szabadságvesztés mértéktartó, ugyanígy a közügyektől eltiltás és a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás is, amelyre figyelemmel a büntetés lényeges enyhítésére nem látott lehetőséget.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság és a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség vagyonekobzásra vonatkozó álláspontjait.

Miután a megalapozott és irányadó tényállás nem tartalmaz arra vonatkozó megállapítást, hogy a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben I.rendű vádlott neve vádlottnál jelentkező gazdagodás, ezért nem volt alapja a vádlottal szemben vagyonekobzás alkalmazásának, annak a **kft neve2 Kft.-vel** szemben lehetett volna adott esetben helye.

Tekintettel azonban arra, hogy a **kft neve2 Kft.** kényszerőtlés folytán megszüntetésre került, ezért a

gazdasági társasággal szemben sem lehetett már vagyonekobbást alkalmazni. Ezért már nem is volt jelentősége az adóhiánnyal kapcsolatos Nemzeti Adó- és Vámhivatal határozatába foglaltaknak sem.

Nem rendelkezhető el ugyanis vagyonekobbás a vádlottal szemben arra a pénzösszegre, amellyel az általa elkövetett bűncselekmény kapcsán nem ő, hanem az általa vezetett gazdálkodó szervezet gazdagodott (BH2013. 292.). Ebben az esetben az adott gazdálkodó szervezettel szemben kell elrendelni a vagyongyarapodás mértékéig a vagyonekobbást (a Kúria 95. számú Büntető Kollégiumi vélemény III. pontja), azonban nincs helye vagyonekobbásnak, ha az adó kapcsán eljárni jogosult hatóság az elkövetőt, vagy azt a gazdálkodó szervezetet, amelyik a vagyonnal gazdagodott, a kiesett adóbevétel megfizetésére kötelezte. Miután azonban a cégnyilvántartás adatai szerint a **kft neve2** Kft. megszüntetésre került, ezért a vagyonekobbás alkalmazására már nincs törvényes lehetőség a gazdálkodó szervezettel szemben sem.

Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazott I.rendű vádlott neve vádlottal szemben vagyonekobbást, ezért az arra vonatkozó rendelkezést az ítéletábla mellőzte.

Észlelte az ítéletábla, hogy a törvényszék téves elv alapján állapította meg a vádlott által fizetendő első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, ugyanis a költségjegyzék 4. tételszáma alá bevezetett 12.700,- forint **tanúneve2** részére történt tolmácsolással felmerült bűnügyi költséget is a vádlott köteles megfizetni a Be. 338.§ (1) bekezdésére figyelemmel, és azt nem az állam viseli.

A fentiek alapján az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a rendelkező részben írtak szerint. Az elsőfokú ítélet további rendelkezései törvényesek, amelyre figyelemmel azokat az ítéletábla a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet ellen a fellebbezés a Be. 386. §-a alapján kizárt.

Szeged, 2018. április 26. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Halász Edina
előadó bíró

. Nagy Erzsébet
bíró

A Szegedi Ítéletábla Bf.II.746/2017/6. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 3.B.545/2016/19. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Szeged, 2018. április 26. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke